

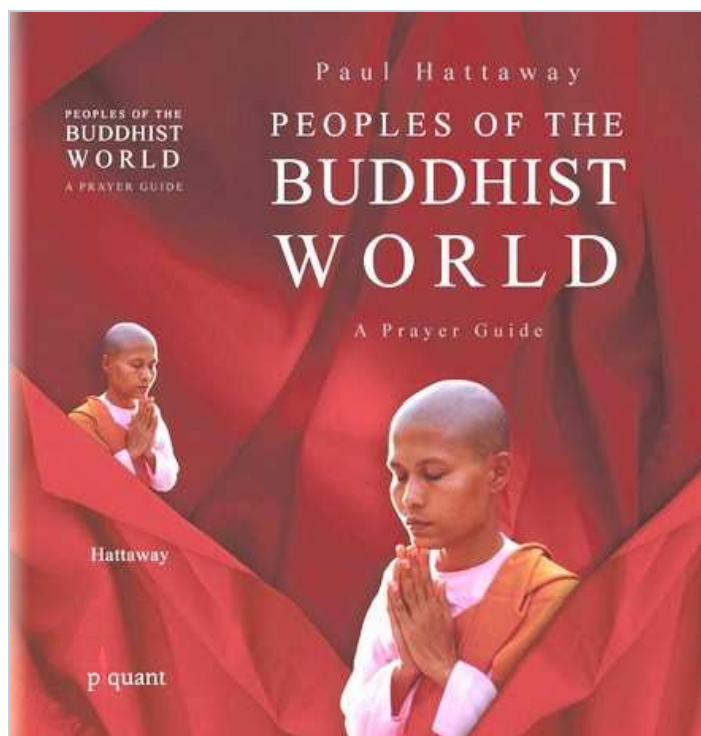

Cải đạo, một biến tướng của sự cuồng tín tôn giáo

21/01/2011 11:00 (GMT+7)

Giác Ngộ - Tôn trọng niềm tin tôn giáo của người khác chính là tôn trọng mình. Ai đem sự tôn trọng đi thì nhận lại sự tôn trọng. Đó là định luật nhân quả.

Người viết xin được mở đầu câu chuyện trong tuần kỳ này bằng câu thành ngữ “Cáo mượn oai hùm” thường ngụ ý để chỉ cho những người ưa lòe bịp, hù dọa mọi người bằng quyền uy của người khác để tự tung tự tác. Chuyện kể, có một con hùm đói bụng đang tìm cách săn mồi thì gặp ngay một con cáo. Cáo thấy nguy bèn nói: “Này anh hùm, anh đừng có ý định ăn thịt tôi. Trời đã giao cho tôi làm chúa tể muôn loài. Anh mà ăn tôi là làm trái ý của trời! Không tin, tôi đi đằng trước, anh đi đằng sau, thử hỏi có con vật nào trông thấy tôi mà không sợ?”. Quả nhiên, khi cả hai cùng bước đi, mọi vật nhìn thấy đều chạy tán loạn. Con cáo lấy uy của trời để lừa hùm, rồi lại mượn hình ảnh của hùm để dương dương tự đắc với những loài vật khác.

Trong kinh Trường Bộ thuộc tạng Pali cũng ghi lại câu chuyện giữa Đức Phật và hiền giả Pàtikaputta về đề tài thú vị này. Đức Phật nói: “Này Hiền giả Pàtikaputta, có con chó rừng già kiêu ngạo và mạnh mẽ, thường sống bằng đồ ăn thừa của con sư tử, vua các loài thú. Con chó rừng ấy suy nghĩ: “Ta là ai, và con sư tử - vua các loài thú là ai? Ta hãy y cứ vào một khu rừng để xây dựng sào huyệt. Sau khi xây dựng sào huyệt, vào buổi chiều ta sẽ ra

khỏi sào huyết, duỗi chân cho khỏe, rồi nhìn khắp bốn phương và ba lần rống tiếng rống con sư tử. Sau khi rống tiếng rống con sư tử, ta sẽ đi đến chỗ các thú qua lại, tìm giết những con thú tốt đẹp nhất, ăn các loại thịt mềm mại, rồi lại trở về sào huyết”.

“Này Hiền giả, con chó rừng kia y cứ vào một khu rừng để xây dựng sào huyết, duỗi chân cho khỏe, rồi nhìn khắp bốn phương và định ba lần rống tiếng rống con sư tử. Nhưng nó chỉ kêu lên tiếng loại chó rừng, tiếng sủa loại chó rừng. Ai có thể so sánh tiếng sủa con chó rừng ấy với tiếng rống của con sư tử?”.

Cả hai câu chuyện trên đều nhắm đến chuyện ảo tưởng mình là chủ sở hữu, mượn uy danh người khác để “làm giả ăn thật”. Người viết tạm dẫn ra hai câu chuyện trên để đi thẳng vào vấn đề có thực, đang diễn ra trong đời sống tín ngưỡng tôn giáo tại Việt Nam.

Trong những ngày gần đây, một số diễn đàn sinh hoạt Phật giáo bỗng “nóng” lên bởi “Tuyên ngôn thuộc linh” của một nhóm Tin lành. Tuyên ngôn này xuất hiện vào mùa Giáng sinh năm 2009 tại Sân vận động Quốc gia Mỹ Đình, thủ đô Hà Nội, với sự chứng kiến của hàng chục ngàn người. Một phần nội dung của “tuyên ngôn” đó như sau: **“Dân tộc Việt Nam chắc chắn thuộc về Đức Chúa Trời. Mọi xiềng xích tội lỗi và rửa sả của các thế hệ trước đã bị tuyên bố cắt đứt, hình ảnh con rồng, tức con rắn xưa là ma quỷ kể từ nay không còn tiếp tục được ảnh hưởng trên dân tộc Việt Nam. Việt Nam thuộc về Đức Chúa Trời, từ nay dân tộc Việt Nam sẽ được phước, Hội thánh Việt Nam sẽ bước vào một cơn phấn hưng chưa từng có và trong một tinh thần hiệp một khấn khít trước mặt Đức Chúa Trời...”**. Điều đáng nói, tuyên ngôn trên được viết bởi cơn phấn hưng **“Nếu Phải Chết Thì Sẽ Chết!”**.

Ảnh: Hoithanh.com

Ai cũng rõ một điều, đất nước nào cũng có người quản trị, có luật pháp để duy trì sự công bằng. Văn hóa là phần hồn, là tinh anh, là nền tảng cho mọi phát triển khác. Mọi giá trị tạo nên hình ảnh của một dân tộc đều thấm đẫm mồ hôi, công sức, máu và nước mắt của biết bao thế hệ. Văn minh đến từ khối óc sáng tạo và bàn tay lao động. Giá trị của lao động chính

là việc khẳng định lao động tạo ra giá trị, phẩm tính cho con người của dân tộc ấy. Chẳng có kẻ nào ngồi không ăn sẵn mà được tôn vinh, và không ai có thể dâng những thứ không thuộc, hay chưa thuộc về mình cho người khác, trừ phi những người sống bằng thói quen của loài cáo như câu chuyện kể trên.

Tôn giáo luôn khích lệ con người sống để hoàn thiện ứng xử cho bản thân mình với cộng đồng và không hề chủ trương sự chia rẽ bạo tàn. Một đất nước từng chịu nhiều cuộc chiến tranh xâm lược như Việt Nam luôn luôn nhạy cảm với danh xưng phản bội Tổ quốc, triệt tiêu và hủy diệt văn hóa, dù là vì ai và vì mục đích gì, dù có văn tự hay không có văn tự. Bởi cái gì nô lệ thì thường hướng đến sự ngoại thuộc, và ngược lại cái gì ngoại thuộc thì đem đến thái độ nô lệ, dù đó là nô lệ thể quyền hay thần quyền. Cái đầu nô lệ trước rồi đến cánh tay, con mắt và cái chân, vì vậy họ “muốn chết”, “quyết chết” cũng chỉ vì cái đầu đã đánh mất tự chủ. Một người đánh mất tự chủ thì vong thân, nô lệ cho niềm tin mù quáng. Một người đã trở thành nô lệ thì chẳng có tài sản gì khác để bán, ngoài việc ‘bán mạng’ hay phải bám vào một cơ thể khác để sống. Vậy nên, giá trị mà họ tạo ra cho cộng đồng thấp hơn nhiều những ảo tưởng đang ngự trong đầu óc của họ. Kiếm lời bằng vật chất thì họ không đủ dũng mãnh như loài sư tử, nhưng dọn dẹp những thức ăn dư thừa mà loài sư tử để lại thì họ có thể mạnh.

Quyết tâm cho một “mùa gặt” năng suất là việc làm chính đáng. Nhưng “mùa gặt” chỉ tới khi trước đó người ta biết chăm chỉ gieo trồng và lao động một cách chân chính. Đất chẳng bao giờ phụ người có công, nhưng người lương thiện thì không bao giờ gặt trên cánh đồng mà mình không bỏ sức ra gieo trồng hay bảo vệ. Thái độ ăn mót nhưng ngạo mạn như loài cáo trong câu chuyện kia, nếu chẳng phải là sang chấn tâm lý của bản chất yếu đuối nhưng ảo tưởng vĩ cuồng thì cũng là biểu hiện sự phi nghĩa núp dưới đức tin tôn giáo.

Sự đổi thay trong nhận thức, tư tưởng của con người khi thì bình lặng, khi thì ồn ào, đó là điều tự nhiên giữa những người theo đuổi niềm tin tôn giáo, tư tưởng khác nhau. Tuy nhiên, trong quá trình cải đạo, rất nhiều máu và nước mắt của con người đã đổ xuống mà vẫn chưa có bài học nhân văn nào được rút ra. Hiện nay, thế giới vẫn xếp xung đột tôn giáo, sắc tộc vào những xung đột hàng đầu, gây bất ổn lớn đối với loài người. Thực tế hiển nhiên này khác xa với quan niệm tôn giáo là thánh thiện, phần còn lại của thế giới thuộc về tội lỗi.

Ảnh: Hoithanh.com

Một mặt họ cho rằng mỗi người đều có quyền tự do tín ngưỡng, mặt khác họ lại tìm đủ mọi cách như dụ dỗ tiền bạc, hay dùng hôn nhân để cưỡng bức, ép buộc để “cải đạo” người khác, thậm chí cuồng tín như “tuyên ngôn” trên dù phải chết. Do đó, việc cải đạo thường gây nên những diễn biến phức tạp trong đời sống xã hội.

Một niềm tin tôn giáo thuần khiết thì chẳng bao giờ ồn ào với những ngôn ngữ đầy tính kích động, gây hấn thù hận dân tộc như vậy cả. Truyền thống Ki-tô giáo là sự khiêm cung và tìm đạo là một quá trình khổ luyện để đạt đến tình thương vô bờ bến đối với tha nhân. Với “tuyên ngôn” kia, người viết chỉ xem nó nhuộm màu sắc chính trị mà còn thể hiện một sự lạc đường trong nhận thức, khi cả thế giới đang cố vũ cho những giá trị hòa hợp và hòa giải.

Mỗi người đều có quyền cổ xúy cho tư tưởng, niềm tin tôn giáo mà mình đang theo, và việc mỗi người tự nguyện hướng đến một niềm tin chân chính để tìm an vui thực sự cho chính mình và tha nhân cũng là điều đáng tôn trọng, khuyến khích, giống như mỗi người thích ăn một vị khác nhau. Nhưng mỗi khi đứng trước một lựa chọn và quyết tâm theo đuổi con đường ấy, thật không dễ dàng gì để họ có ngay được sự bình an, vững chãi. Vì thế, các cuộc cách mạng tư tưởng của nhân loại đều không gì khác hơn là phô bày sự ưu việt trong cách lý giải, tiếp cận cuộc sống của mình, từ đó xây dựng những nhân cách tôn giáo mà giá trị yêu thương, hòa giải luôn đứng ở vị trí hàng đầu. Nói đến đạo đức Ki-tô là lòng bác ái, nói đến đạo đức Phật giáo là tâm từ - bi - hỷ - xả. Nội chỉ theo đuổi với những suy nghĩ, lời nói và hành động như vậy đối với một người theo tôn giáo đã là điều không phải một sớm một chiều có thể thực hiện được.

“Tuyên ngôn thuộc linh” với nội dung trích dẫn trên, theo người viết, đã vượt tầm so với nhận thức của một tín đồ bình thường, chỉ ra sự vọng động cuồng si hơn là đạo đức của đức tin (theo nghĩa bình thường nhất là tôn trọng niềm tin tôn giáo của người khác). Tôn trọng niềm tin tôn giáo của người khác chính là tôn trọng mình. Ai đem sự tôn trọng đi thì nhận lại sự tôn trọng. Đó là định luật nhân quả.

“Chiến thắng chính mình là chiến công oanh liệt nhất” là niềm tin của người Phật tử, và nếu một ngày nào đó người ta không còn phải đau khổ vì tranh đấu, gây oán chuốc hờn thì nhân gian chính là Tịnh độ. Đối với người Phật tử, hợp đồng xã hội được hình thành trên cơ sở tinh thần thượng tôn pháp luật, tôn trọng mọi khác biệt và hướng đến sự hài hòa. Và điều tối thiểu mà một công dân bình thường phải hiểu là niềm tin tôn giáo không thể đặt ngoài đạo đức xã hội, hay thuần phong mỹ tục của dân tộc.

Người viết xin dừng lời bằng câu trả lời trên Tuần báo Le Point (Pháp) của Đức Đạt lai Lạt ma về vấn đề cải đạo, hiện tượng không chỉ có ở Việt Nam: “Như thế thật không hợp lý: thế giới phải ngày càng cởi mở hơn. Quý vị thi hành việc cải đạo, đây là một hình thức chiến tranh chống lại các dân tộc khác và các nền văn hóa khác không giống với dân tộc và văn hóa của quý vị. Như thế không đúng với thông điệp của Đức Chúa Trời!”.

(*) Trang bìa của cuốn “Peoples of the Buddhist World: A Christian Prayer Guide” [Các dân tộc của thế giới Phật giáo: Một cẩm nang cho Người cầu kinh Thiên Chúa giáo] do Paul Hattaway viết. Cuốn sách dày 416 trang ruột với trên 150 hình màu tuyệt đẹp này là một công cụ truyền đạo của các nhóm Tin Lành trong nỗ lực cải đạo người Á châu, đặc biệt người Á châu theo đạo Phật. (xem thêm: Nguyễn Kha, http://www.thuvienhoasen.org/D_1-2_2-136_4-9178_5-50_6-1_17-25_14-2_15-2/)

Thích Thanh Thắng

Lửa Đã Cháy Trên Quảng Trường Mỹ Đình, Hà Nội

Thứ hai, 21 Tháng 12 2009 14:10

(Xem cả bài ở địa chỉ : <http://www.hoithanh.com/Home/tin-tuc/357-lua-da-chay-tren-quang-truong-my-dinh-ha-noi.html>)

HoiThanh.Com - Lịch sử đã được làm nên bởi Đức Chúa Trời qua các tín hữu Tin lành Hà Nội. Tối 20/12/2009, 12.000 khán giả tham dự và hơn 2.000 người tiếp nhận Chúa tại Thủ đô trong một sự kiện thuộc linh tuyệt vời và đầy lửa!

“Nếu Phải Chết Thì Sẽ Chết!”

Từ tháng tám vừa qua, ít lâu sau khi Hiệp hội Thông công Tin lành Hà Nội (HCF) được thành lập, ý tưởng về một đêm truyền giảng lớn cũng được ra đời. Sau nhiều ngày kiêng ăn cầu nguyện, Sân vận động Mỹ Đình chính là điều mà con cái Chúa quyết định chọn làm nơi để tổ chức chương trình.

Quá trình xin phép được diễn ra khá lâu và ở trong sự chờ đợi. Cùng lúc đó, tín hữu Tin lành toàn thành phố Hà Nội được kêu gọi để cầu nguyện cho chương trình, đồng thời tham gia chuẩn bị, tập luyện và phục vụ chương trình. Hàng trăm tín hữu đã hiệp nhau trong sự kiêng ăn, cầu nguyện nhiều ngày để kêu cầu Chúa. Có gia đình một tín hữu vợ, chồng và con gái thay phiên nhau kiêng ăn và cầu nguyện suốt bảy ngày đêm cho chương trình.

Một mục sư lãnh đạo tại Hà Nội cho phóng viên HoiThanh.Com biết: “Chúng tôi phải chiến đấu với bao nhiêu khó khăn, thách thức và cản trở, nhưng tất cả đều hiệp một lòng tin chắc rằng Chúa muốn chúng tôi làm điều đó. Tất cả đều sẵn một tấm lòng tận hiến hết mình cho Đức Chúa Trời và tin chắc Ngài sẽ mở đường. Vào đêm cầu nguyện 16/12 trước sân Mỹ Đình, chúng tôi đối diện với bao nhiêu sự khó khăn... Khi đó, chúng tôi đã hát với nhau bài “Quyết dâng” và chưa bao giờ chúng tôi hát bằng sự xác quyết cả tấm lòng mình như thế: “dầu sống, hay chết, quyết dâng trọn đời sống cho Jesus...” Những anh em chúng tôi xác tín với nhau rằng, dầu phải chết chúng tôi cũng sẽ thực hiện bằng được chương trình này để tôn cao danh Đức Chúa Trời trên đất nước Việt Nam.”

“Tuyên Ngôn Thuộc Linh” Phấn Hưng Và Hiệp Một Cho Việt Nam

Điểm nhấn thật sự của buổi thờ phượng được chờ đợi nhiều nhất là phần thấp nển cầu nguyện cho Việt Nam. Hàng ngàn ngọn nến lung linh tỏa sáng quảng trường sân vận động quốc gia Mỹ Đình, sự kiện chưa từng có từ trước tới nay. Từ các mục sư đến các tín hữu đều quì trước mặt Chúa, hết lòng cầu nguyện cho sự phấn hưng, cho sự hiệp một của đất nước Việt Nam.

Cầu nguyện cho Việt Nam

Dân tộc Việt Nam chắc chắn thuộc về Đức Chúa Trời. Mọi xiềng xích tội lỗi và rửa sả của các thế hệ trước đã bị tuyên bố cắt đứt, hình ảnh con rồng, tức con rắn xưa là ma quỷ kể từ nay không còn tiếp tục được ảnh hưởng trên dân tộc Việt Nam. Việt Nam thuộc về Đức Chúa Trời, từ nay dân tộc Việt Nam sẽ được phước, Hội thánh Việt Nam sẽ bước vào một cơn phần hưng chưa từng có và trong một tinh thần hiệp một khắng khít trước mặt Đức Chúa Trời... Đó chính là nội dung chính của "Tuyên ngôn thuộc linh" được đồng đạc tuyên bố trước hàng ngàn trái tim ngày đêm quặn thắt cho dân tộc.

Các mục sư quỳ gối cầu nguyện cho sự hiệp một và phần hưng Việt Nam

Cụ mục sư Lý, người chiến sỹ tiên phong gieo hạt giống Tin lành tại Hà Nội

Mục sư Trần Văn Đích đọc tuyên ngôn thuộc linh

Mục sư Phượng tiếp tục đọc tuyên ngôn thuộc linh

Mục sư Nguyễn Đình Hưng hướng dẫn chương trình

Buổi lễ kết thúc hồi 22h30 với những nhạc khúc Giáng sinh rộn ràng, những lời chúc mừng và niềm vui ánh lên trên từng khuôn mặt. Những nỗi niềm xúc động, những cái ôm xiết nhau giữa những anh em cùng chuyến tuyến... Buổi thờ phượng lịch sử được đánh giá là nấc thang thuộc linh quan trọng trong phong trào phấn hưng "từ Bắc vào Nam" mà nhiều tiên tri của Đức Chúa Trời đã xác nhận. Chúng ta cùng nhau tiếp tục hiệp nhất trong công việc nhà Chúa để khai tượng sớm thành hiện thực trong tương lai không xa.

Toàn văn TUYÊN NGÔN THUỘC LINH

Hôm nay, ngày 20 tháng 12 năm 2009, tại quảng trường khán đài B sân vận động quốc gia Mỹ Đình, Hà Nội, thủ đô của đất nước Việt Nam, trong Danh của Đức Chúa Giê-xu Christ người Na-xa-rét, chúng tôi, những người đã được chuộc bởi dòng huyết báu của Đức Chúa Giê-xu Christ, Con Một yêu dấu của Đức Chúa Trời, với tư cách làm chức thầy tế lễ của Đức Chúa Trời, một dân thánh biệt riêng cho Ngài, ngay bây giờ hiệp làm một như một người, đại diện cho thân thể của Đấng Christ tại Việt Nam, đại diện cho dân tộc Việt Nam ở trước mặt Đức Chúa Trời, căn cứ trên những lời hứa rất lớn rất quý của Đức Chúa Trời dành cho những kẻ được chuộc, trước mặt thế giới vô hình và hữu hình, trịnh trọng tuyên bố những điều sau đây:

- Đức Chúa Trời đã lắng nghe và đáp lời mọi sự cầu nguyện mà chúng ta đã dâng lên cho Ngài trong buổi tối hôm nay liên quan đến dân tộc Việt Nam . Amen!
- **Mọi giao ước mà các thế hệ trước của dân tộc Việt Nam đã lập với Sa-tan**, từ nay đã bị hủy bỏ hoàn toàn. Amen!

- Nhân Danh Đức Chúa Giê-xu Christ, cậy quyền trong huyết Ngài, Hỡi Sa-tan và mọi thế lực tà linh dưới quyền Sa-tan, hãy nghe đây, chúng ta tuyên bố: mọi ách cai trị của người trên dân tộc Việt Nam từ nay bị xóa bỏ vĩnh viễn! Mọi xiềng xích của người đều bị chặt đứt, mọi sự lừa dối của người đã bị phơi bày trước ánh sáng của Lời Đức Chúa Trời, mọi đồn lũy của người đều đã bị sụp đổ. Hỡi **Sa-tan**, vốn là thiên sứ bị sa ngã, **có biệt hiệu là con rồng**, là con rắn thối xưa tại vườn Ê-đen, **mọi danh xưng và hình hiệu của người trên đất nước này đều bị vô hiệu hóa hoàn toàn.**
Amen!!!
- **Nhân danh Đức Chúa Giê-xu Christ, chúng tôi công bố: nước Việt Nam và mọi người Việt Nam, vốn là tài sản của Đức Chúa Trời,** nay đã được dâng trả lại cho Ngài, tùy ý Ngài sử dụng cho vinh hiển của Ngài.
- Nhân danh Đức Chúa Giê-xu Christ, chúng tôi công bố: từ nay, mọi cửa âm phủ bị đóng lại, mọi cửa thiên đàng được mở toang để sự cứu rỗi bởi huyết Chúa Giê-xu Christ, mọi phước hạnh thiêng liêng và vật chất, của Đức Chúa Trời đổ xuống tràn trên dân tộc Việt Nam. Amen!
- Hội thánh, là thân thể của Đấng Christ trên đất nước Việt Nam, được tinh ròng, HIỆP MỘT, đầy sức sống của Đấng Christ, không ngừng nhân lên, và, bởi quyền năng của Đức Thánh Linh, lan tràn khắp bờ cõi. Amen!
- Nhân danh Đức Chúa Giê-xu Christ chúng tôi công bố: từ nay, những người nước ngoài đến Việt Nam sẽ được phước, những người Việt Nam đi đến nước nào thì mang phước hạnh của Đức Chúa Trời đến nước đó. Amen!
- Nhân danh Đức Chúa Giê-xu Christ, chúng tôi công bố: mọi người Việt Nam và dân tộc Việt Nam, vốn được tạo dựng theo hình ảnh của Đức Chúa Trời, từ nay được kính trọng trên toàn thế giới. Amen!

Mọi vinh hiển, oai nghi, quyền phép, sự khôn ngoan vô tận, sự cai trị tuyệt đối, đều thuộc về một mình Đức Chúa Trời Ba Ngôi hiệp một – Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con, và Đức Chúa Thánh Linh, Đáng đáng được chúc tụng, ngợi khen, tôn kính và thờ phượng đến đời đời vô cùng. Amen! ... Halelujah!!!